

Τα παιδιά της Γάζας

*Δυο μεγάλα μάτια παιδικά,
δυο μαύρα μάτια βουρκωμένα,
μας κοιτούν μέσα απ' τα συντρίμμια
κι απορούν*

*Εκρήξεις και κουρνιαχτός
επιμένουν να καλύπτουν το φεγγάρι
Είναι χλωμό απόψε το φεγγάρι
μα επιμένει να φωτίζει*

*Τα παιδιά των ερειπίων
θρηνούν γοερά και οδύρονται
μα η ζωή τα προσπερνά
Τα παιδιά των ερειπίων της Γάζας
αγαπούν πολύ τη ζωή
κι ας τα προσπερνά
Γι' αυτό δεν την ανταλλάσσουν
με υποταγή
και μίζερη ειρήνη*

*Τα παιδιά της Γάζας απαιτούν
λευτεριά και δίκαιη ειρήνη
Στα στήθη τους κόκκινα λουλούδια
οι πληγές
παράσημα αντίστασης*

*Είναι χλωμό απόψε το φεγγάρι
μα επιμένει να φωτίζει*

τις δολοφονίες των αμάχων
Είναι θλιμμένο απόψε φεγγάρι
μα επιμένει να φωτίζει
τα ερείπια της Γάζας

Μα πώς θα κοιμηθείς απόψε Άνθρωπε,
όταν τον ύπνο σου στοιχειώνουν
δυο μεγάλα μάτια παιδικά
που σε κοιτούν,
μέσα απ' τις ρωγμές των τοίχων,
κι απορούν;

Το δάκρυ τους ένα ποτάμι
μα η Ελευθερία είναι δέντρο
κι ανθίζει στις πληγές τους

22 Ιουλίου 2014
Γιάννης Ποταμιάνος

Πηγή: eek.gr